

عنوان مقاله:

تاثیر به کارگیری روش جیگسا در کلاس معکوس مجازی بر مهارت خودراهبری دانشجویان پزشکی

محل انتشار:

فصلنامه فناوری آموزش، دوره 17، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

نسترن زنجانی - گروه مهندسی کامپیوتر، دانشکده غیردولتی غیرانتفاعی رفاه، تهران، ایران

زهره سادات میرمقتدایی - گروه یادگیری الکترونیکی در علوم پزشکی، دانشکده مجازی آموزش پزشکی و مدیریت، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران

داوود رسولی - گروه آموزش پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پیشینه و اهداف: با توجه به ماهیت در حال تحول علوم پزشکی، لازم است دانشجویان پزشکی علاوه بر دانش حرفه ای، مهارت های یادگیری مادام العمر مانند خودراهبری را نیز کسب کنند تا بتوانند با پیشرفت روزافزون دانش در این حوزه همگام شوند. به کارگیری رویکرد جیگسا، به عنوان یک روش مشارکتی، فرصتی را برای غلبه بر محدودیت های رویکردهای سنتی تدریس فراهم می کند و می تواند مشارکت داوطلبانه دانشجویان در کلاس، یادگیری خودراهبر و کیفیت یادگیری را افزایش دهد. در روش جیگسا، هر گروه در مورد یک موضوع خاص مطالعه می کند و سپس، به گروه بزرگتری از هم کلاسان خود در مورد آن آموزش می دهد. با وجود این که ابعاد مختلف رویکرد روش جیگسا، کلاس معکوس و یادگیری خودراهبر مورد مطالعه قرار گرفته است؛ اثربخشی روش جیگسا در یک کلاس معکوس مجازی بر مهارت یادگیری خودراهبر دانشجویان به خوبی مطالعه نشده است. از این رو، پژوهش حاضر تاثیر این روش تدریس را در کلاس معکوس مجازی بر مهارت یادگیری خودراهبر دانشجویان مورد بررسی قرار می دهد. روش ها: پژوهش حاضر، یک پژوهش نیمه تجربی با پیش آزمون- پس آزمون، گروه مداخله (گروه جیگسا) و گروه کنترل است که هر دو در یک کلاس معکوس مجازی شرکت کردند. شرکت کنندگان 50 نفر (هر گروه 25 نفر) دانشجوی کارشناسی ارشد رشته آموزش پزشکی دانشکده مجازی دانشگاه علوم پزشکی تهران در درس روش تحقیق بودند. پرسش نامه ارزشیابی یادگیری خودراهبر در محیط آموزش الکترونیکی، در این پژوهش استفاده شده است. به این منظور، ابتدا محتوا آماده شد و تمامی منابع شامل متون، برنامه درسی و جدول زمانی توسط مدرس در یک سیستم مدیریت محتوای (LMS) سفارشی بارگذاری شد. دانشجویان موظف بودند مطالب آموزشی را مرور کنند، تکالیف را انجام دهند و در یک زمان بندی از قبل برنامه ریزی شده، ارسال کنند. استاد از روش یادگیری مساله محور در جلسات مجازی استفاده می کرد که در آن، یک مشکل یا سناریو ارائه می شد و دانشجویان می بایست به صورت انفرادی، براساس دانش خود و از طریق چت خصوصی مشکل را حل می کردند. در مرحله آخر، همه دانشجویان با یکدیگر گفتگو می کردند تا به درک مشترکی از مساله برسند. در گروه مداخله، دانشجویان به 5 گروه 5 نفره، تقسیم و محتوای طرح درس، بین گروه ها تقسیم شد. گروه های جیگسا، موضوعات را به گروه های خبره اختصاص دادند و به صورت مشترک یادگرفتند و سپس در گروه های خانگی از روش آموزش معکوس مجازی برای آموزش سایر دانشجویان استفاده کردند. اعضای گروه ها، در پایان هر جلسه آموزشی فرصت تبادل نظر و بحث در مورد مطالب آموخته شده را داشتند. در گروه کنترل، تمامی مراحل توسط استاد انجام شد. در مرحله ارزشیابی، هر یک از اعضای گروه براساس تمام مواد آموزشی مورد ارزیابی قرار گرفتند. یافته ها: نتایج، نشان داد که میزان یادگیری خودراهبر در هر دو کلاس معکوس مجازی که توسط استاد یا دانشجو اداره می شد، افزایش یافته است؛ اما تفاوت معنی داری در گروه مداخله (جیگسا) مشاهده شد. نتیجه گیری: با توجه به مزایای آموزش مجازی و قابلیت های موثر آن در آموزش پزشکی، ادغام این رویکرد ...

کلمات کلیدی:

کلاس معکوس، جیگسا، یادگیری خودراهبر

